



ლს დაუწყებია, მაშინ, როდესაც ბერი აქავედით შინა არიან ერთ უბრალო საქმეზედ შესწორის ათის თუნხინია, სულ გასაკარბი და საჩატებია ფუტკა? ეს ვარებობა ახლ იმის ნიშნავს რომ სახლადღებებისათვის გერაკ საღებობა აფვიოლობრე სასწავლებლის ნაყოფიერება მანა სხვამ არ უნდა სთქვას, როდესაც თქვენი მოვიდებით პირები, აჭაუბი ქარვასლის ცოდის ბაზზედ, სადაც ჩვეულებრივ დაბრძანდებით თანაც? მღვრთი: „მს ოხერი ჩემი ვიხე ვეძიქ, ვეძერც ისე მოკველი—ვერ ვაქცქმ“ სადაც სხვებთან ნავაჯის სურნის გამო ვაგლა შეუძლებელია? მანა რომის თქვენივანა, რომელთა ახლ ვინა, ქალაქში წამოვიტებით ერთელი ბაღებში, განიხრახის ერთი ბაჭეჩა კარვულის ამ შესუღდა, ამ შესწირვა ქალაქის სასარგებლოდ ხომ ნაწილობად ყველანი ერთნაირად ვინაობა, თუ რამდენად აუტკლებელს მოაზიერებებს შევადგენს ქალაქისათვის სასოვადო სასერინა ბაღი.

სიზნაილებმა უნდა წარმოიღონ, რომ, როდესაც კორკისაზღვრულ აქამ სიზნაი სჯა თვის სტატუსმა ამ ვერც სტატუსების უსაბურავს სავრებზედ მაშინ იმის მიზანი ვერად ვითვლია, დღი ქებისა და თანავრძობის დღისია. ამ გვარის შეფარდებულნი შევერვინება დღეა: დღი უფრონაბა და ორმა შევლაბობება.

8. ნახლადღებები

ბათუმი, 14 აპრილი. უნდა მოგახსენოთ, რომ გუნწმდელი დღეებია დაღმარებისა. შერში იყო ამ თავადი მრავალი შერიგდებულნი თვის ბრძოლებს სასტორეგამ ვინაობა გამაზნაშედეგული სადღი. მიუხედავ ბათუმის წარჩინებულმა პირებმა უკანასკნელი პატივის ცემისა

თვის გაუმართის იმის დღის ამბით სადღი და, შერში და მოატრალი ლაწლის შესახებ, დღის ამბით შესახებ ქება.

მართალია, თავად შრ. შერიელი ბერის შერშიაბადი ჩვენის მხრის ხალხისათვის და დღი დასკოლისა მისი აქედამ წყისა; მაგრამ ვერც აზარ მოვედებოდა მისგან. შრია, რომ თვისი ხანგრძლივი შერშია ახლა ამ მოხსენებლებმა დასველებით დავერგებინა! შერშიათავე ბერიც სასოვარი სავრები დავერგებინა. შერიოცა დროთა, ჩვენის ახალი შემოქმედებელი ქვეყნის შერიოცებების დროს, იმისთვის მოხსენებულესა რომ არ ვერცა, რასაკერძოდა, უფრო კარეს და ბერის სარგებლობას მოუტანდა თავის ქვეყანას და ჩვენც სასუფლებელი გვექმნობდა მეტის მოთხოვნისა...

თავადი შრ. შერიელის თანადგომის დროითად აღმასრულებელი დარბა თ. სამსონ ლორთქიფანიძე ჩვენის საზოგადოება საქართველო იქნა მის და ყველამ იცის, რომ თითქმის ერთად და ერთ ნაირი გრძნობით არიან ვახლოები ეს და იმის შერში მოაღებულ, კარავთ ემის თვის მოკლეობა და, რასაკერძოდა, ესვე წამასვე თ. შრ. შერიელის მოქმედებისა.

ახალს უფროსი ბათუმის მართლის დღი შერშია მიეტის ძველი საქმეების თვის დროზედ შესარჩინებულნი. ხუმრობა ხომ არაა, ბატონებო, ვერც ამ მოკლე ხანა თუ ყველამ ერთად დაპირეს წასვლა, ამდენი ხალხისათვის მიღებულნი წერა, კოტა საქმეში!

თავადი შრ. შერიელის წახმარებელ ერთი კითხვა ასტება ჩვენში ჩვენმა ერთმა ბათუმის ფილოსოფოსმა:

მის წაუთხოვს რომ ქვეყანაზე ბერისა ფილოსოფოსებმა თავი ვინა

ხეივანს და ვერ გამოვიკლით თუ ქვეყანაზე ვერცხობა უნდა ვაჩვენოთ, თუ ქვაშია მხლა ეს ყველამ აძლევს კითხვას რომ აუთავადი ბრ. შერიელი იმისთვის მიდი, რომ ხალხი ვადადეს, თუ ხალხი იმისთვის ვადადეს, რომ თავადი ბრ. შერიელი მიადის?!

ეს კეთილმო (?) კითხვა ჩვენში ვერცა ახანა!

კრახანა.

„უსხრობითი“

წმინდი ანანია. „პაპისის სავერტოპოს ტელეგრაფით ავრთბებენ სტამბოლად, რომ ბონითოქის მართალი დამოღების სიტყვიერ ნორაკზე შერიონორისის საღვთის შესწორების საქმის შესახებ პასუხი მიესალა მათ, ამ პასუხში ოსმალეთის მთავრობა თავს იმართლებს, რომ ადგილები ჩვენ დაწინაშე დროზედ დაცულია და ჩერიონორიათ თუ დროზედ ვერ დაიკავებინათ, ამის მიზეზი სულ სხვა გარემოებანი არიან და არა ის, ვითომ ჩვენ დავერგებინებოდა მისთვის დასკოლა.

„აბოლიტური მარქსისტული ცეცხლი“ ამ საქმის შესახებ იწვევინა, რომ ჩერიონორისის მთავრობამ იტერინეში მყოფი ოსმალეთის ომლის ნორაკით მიმართა, რომელშიც თვისი ოსმალეთის ადგილობრივ გამგებებს მადგებს მართალი ბრძანებების აუჯიყებნა. ამის შემდეგ თავადი ჩერიონორისი თხოვლობს, რომ ოსმალეთის მთავრობამ მთელი შესარჩილის თვისი ხელშეწყობა და იგი ვადღებულთ იქნება ვინა ვაღიანდეს მას უკუდღეოდ ხარალი, რასაც ჩერიონორია ამ საქმის ყოველი ნიშნის წყალობით მიიღებს. მისი ვაჩვენების სიტყვიერ იქნის მთელი წრეებში დღე უკუდღეობა აქვეყნებ ბლანიაში საქმის მდგომარეობას.

მასწავლებელი ვარ და მასთანვე ვეთა მყოფი ვიქცე და ის ვი მდებარე მებოტონის ქალა, რომელზედც ვიქცეა ვერ ვაგებდელი. მტარამ, რადგანაც დაღმარებული ცხოვრებისათვის და ვეკრებოვან ვალხაბი ვილი ვტებს სათანაგზობითა არსებებს, რომელსაც „მუხლბეკი ნუგეშის მოტანა“ ვტარებულვინდელია. ამის რა დაკლებული ამის გამა? იმისავე ვითხოვლობი მხოლოდ იმდენს სათანაგზობას, რამდენიც საჭიროა იგი ჩემი ვაძიოვრე ვიღებს ვასთანაბნა. მქვით ვიწყოვინ ვიტხოვრებ იმის სახლში, მქვითის სიცილის მოქმედება ვიწინაშის ამისთვის ის უფლებებში მართა დაჩერებლი, მაგრამ უკუდღეობის მომთმინებ და მოსიყვარული იყო თვისი შევრებისა და თითქმის წინდა ქვიროვინში... უნდა შევიყვარებოდა ეს ქალა... არა! მს ხომ სიყვარული ეს არის ეს სარწმუნოება.

მხაკა ძალიან ჰყვად დღეს. სწორია, როდესაც შემოამცქერება

ინგლისური გაცხობი „კლინი ნუქსი“ შემდეგ სიტყვებით აღწერს ბოლახტონის პირველ მინისტრად დანიშნულს:

„მუშინ, 23 აპრილი შუა დღის შემდეგ ბატ. ბოლახტონის დღილოფილის ბრძანებით „შარბარზი“ წავიდა სადაც ხელით ეთხოვა მის „შეიღვსობას“ სახლადღებოდა, რომ იგი დანიშნეს პირველ მინისტრად და ავრთხევი მინისტრად ფინანსისა.

საგარეოლი

საგარეოლის საქმე
თს. სამოსამართლო კალაბრეში
სხლამა 29 აპრილი.

სამსართლოს ხალხში კოტა ხალხისა; არიან სხლამა—რომელი სათხე იწვევება და ცოდვა და ამის გამო, თუქცა ამ საინტერესო საქმეზე დასწრების მსურველები, განსაკუთრებით გრძობადი, ძალიან ბერინი იყვნენ, მაგრამ ხალხში ვერ მოხდნენ.

სამსართლოს შეადგენენ: თავს მღალაბარ — მ ვ ა დ ი ი, წყვრინ: მთხიბალოცი და ბაკლო (საქმის მომხსენებელი).

პროკურორი—ბიკოვი, ბრალდებულთ დამცველები პეტრესურლიანი ხამსუღი ადვოკატები ალექსანდროვი და მუქერნიცი.

პეტრესურლიანამ ხამსუღი არიან ორი სტენოგრაფი—ქალი.

სხლამა ვახინა 11 საათზედ.

არც ერთი ბრალდებულთ არ არის სამსართლოში. მართია, სამსართლო ამ გვარ ვითხეულ ვამართლებულ ბრალდებულთ მხოლოდ აუწინაშეს, რომ თქვენი საქმის ვარჩევა მამა—ამ დღეს ამ დაწინაშულია, და ბრალდებულნი ვალხაბობენ არ არიან, რომ მინი—და—მინიც გამოკლებდნენ სამსართლოში. შერიოცა

მეგონა იმის დღეს ეტყვიდა; იგივე პირის სახე იწვევს „შული, დაგროვი გენებელი მზიონი თმბითი, იგივე ვარბებიც მსა ხასიათობა ძალიან ვარბებიც ერთნაირთა: ორნივე აღტყებაში მოიყვანდა მადლი გზობიგენი და ვარბები: ორნივე წარმოვიდგენდნენ პატონასა და მოსიყვარულ ქწილობას; რომელთაც შევდობით თავს შერიოცა საყვარელ საქმისათვის და რომელნიც სიკაცებში ვერ მოკრებდნენ ვინაობას.

ამ გვარის ხასიათით თან—და—თან ქება, და მეგონია, ხუნების—მეკნი ერთი შეუძლიათ ამითხე სთქვან, რომ მომავალი არა აძიოთ, რადგანაც დაღმარებულნი დასკოებით ერთი სწეულბა—სიყვარული...

(გაგრძელდება)

თავისუფალი ვიყავი ჩივიდით და არავინ დარბი არ მარტებდა.

მხაკო მოკლეობა იყო ამ სიამოვნება; ცხოვრებამ აირჩია ის თავის მხებრად და არ აძლევდა საშუალებას, ნეტავი შეუძლებდა საკადეს გულით სიკოლი და შეწყენ მინორაკე სიბინობი. მაგრამ მთელი იყო ქაწივლილი ვადგებლობისა: მოთხოვნილებებისა და შერში მითინაშედეგობა. მებედელი ქაწივლის გინაზამა მიმავალს და იქედან დაბრუნებულს—შერიოცა მხოლოდის წიგნების სიმბმისაგან, დაქტაქტების პირის კინი შედეგებში და ცხოვრების მთავს იყავრებ... მირტყვებოდა იმის უფლებებები და მინი—და, რომ იმისთვის ნუგეშათ ვერა—ფილოსოფი.

მე თვითონ მასწავლებელი ვარ, და არ ვიქცე—არა იქვედებ ჩემთვის სიკაცებში, რომ იმეცავება რწმუნება სწავლებზე და მის სარგებლობაზე. მეტივინ ვა რომ სწავლია ის უნდა შევადგენი ყმაწვილებისათვის

